

skovat kokoši in jih je tudi že mnogo podavila. Na pasti je ležal lep košček pečenke.

Marogec, ki je hotel zopet napraviti kako škodo, pride na dvorišče in ngleda lep košček pečenke na pasti. Urno jo misli pograbititi zase, in ubogi koder naj bi bil zopet kriv in kaznovan po nedolžnem.

Tiho se torej splazi do pasti. A jedva položi krempeljce na mastno pečenko, sprôži se past in mu preterga vrat. Na njegovo mijavkanje pritekó posli, a prepozno je že bilo.

Zdaj nij bilo nobene dvombe več, da je vse škode pri hiši bil kriv le marogec, in da je ubogi koder bil po nedolžnem kaznovan.

Ker se pozneje nij nikoli več kaj takega pri hiši zgodilo, priljubil se je koder vsem domačim in prav dobro se mu je godilo.

V.—ž—.

O starodavnih zdravnikih.

Nij je dražje reči na svetu nego je zdravje. Brez zdravja ne more človek niti sebi niti domovini koristiti. Kakor poljedelstvo zdravemu telesu daje hrane, tako je zdravništvo izumilo bolnemu telesu zdravil. V najstarejših časih niso ljudje znali zdraviti. Še le poganski bog Eskulapij je učil ljudi v tej umetnosti; po njem sta se tudi v tej stroki odlikovala njegova sinova Podalirij in Mahaont, katera sta bila bajè tudi z Gerki pred Trojo. Léčila sta pa samo rane, kakor nam pripoveduje gerški pesnik Homer. Tudi so takratni zdravniki rabili samo zdravilna zelišča, ter polagajoč je na rane olajševali bolečine. Drugih telesnih bolezni, ki so često mnogo nevarnejše nego li najhujše rane, niso znali léčiti. Rekali so Gerki, da se óne bolezni ne dáde zdraviti, ker so neposredno od bogov. Zato beremo v prvem spevu Ilijade, da je vedež Kalha molil k Apolonu, naj bi odvernil strašno kugo, razsajajočo po gerškem taboru. Bog je uslišal njegove prošnje. Pozneje so tudi modrijani radi gojili zdravništvo, osobito Pitagora, Empedokel in Demokrit. Hipokrat pa je bil prvi, ki je v tej umetnosti toliko dosegel, da ga imenujejo po pravici: očeta zdravništva. Živel je ob času peloponeške vojske, ko je v Atenah gospodovala strašna kuga. Malo ljudi je še ostalo živih. Zgodovina nam pripoveduje, da se je vse to gorje godilo 430. leta pred Kristom.

V.—ž—.

Prirodopisno - natoroznansko polje.

Štorklja.

Preljubi otroci! Teško, da je kdo med vami, ki bi ne bil še nič slišal o ónej čudnej ptici, ki vam je znana pod imenom šterk ali štorklja. Ali niste še nikoli nič slišali o ptici, o katerej se pripoveduje, da svoje mlade na herbtu nosi, da je uči letati in da je otéma nevarnosti ako nesreča pretí poslopju, na katerem stane? Dà dà, to ptico na njenih visokih, štorkljastih nogah gotovo poznate. Vsi, ki prebivate na kmetih, vi-

